

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Enhed: Kommunaljura
Sagsbeh.: DEPEGE
Sags nr.: 1201086
Dok. Nr.: 795786
Dato: 24. januar 2012

Telefonnotat om kommunale aktieselskabers adgang til at reklamere i overensstemmelse med reklameloven

██████████, Odense Kommune, har spurgt om, hvilke muligheder der gælder for kommunale aktieselskabers adgang til at reklamere i overensstemmelse med reklameloven. ██████ har herved henvist til, at det er anført i forarbejderne til reklameloven, at lovforslaget ikke gælder institutioner og selskaber mv., der er organiseret på privatretligt grundlag.

Reklameloven (lov nr. 490 af 7. juni 2006 om kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre) indeholder i § 1 følgende bestemmelse:

”§ 1. Denne lov gælder for kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre, medmindre andet er bestemt i anden lovgivning.”

I forarbejderne til bestemmelsen (LF 136/2005) er der blandt andet anført følgende:

”Efter lovforslagets § 1 gælder loven for *kommuner og regioner*. Lovforslaget gælder også for kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse ..., idet disse betragtes som en art ”specialkommuner” til løsning af kommunale opgaver på det område, som fællesskabet omfatter. Lovforslaget gælder ikke institutioner og selskaber mv., der er organiseret på privatretligt grundlag.

...

Lovforslaget gælder alene for kommuners og regioners *anvendelse* af fast ejendom og løsøre til brug for reklamering for andre. Kommuners og regioners anvendelse af fast ejendom og løsøre forudsætter, at kommunen henholdsvis regionen har privatretlig adkomst til at anvende disse til reklamering. Som eksempel herpå kan nævnes anlæg, der drives af private på kommunens/regionens vegne, og hvor det er aftalt, at kommunen/regionen har adgang til at sælge reklameplads på anlægget. Anlæg, som ejes privat, men drives af de offentlige instanser, er endvidere omfattet. Lovforslaget vedrører imidlertid ikke reklamering ved brug af fast ejendom og løsøre, som andre end kommuner eller regioner har rådighed over. Dette gælder, uanset om den, der anvender aktivet i henhold til lovgivningen, kun må anvende aktivet til reklamering efter tilladelse fra kommunalbestyrelsen eller regionsrådet.”

Det må på baggrund af ovenstående lægges til grund, at reklameloven ikke finder anvendelse for aktieselskaber, herunder kommunale aktieselskaber.

Spørgsmålet er herefter, om der er noget til hinder for, at en kommune deltager i et aktieselskab, som foretager reklamering på en måde, som i øvrigt ville være i overensstemmelse med reklameloven.

Efter kommunalfuldmagtsregler kan en kommune - eventuelt sammen med private - deltage i aktieselskaber under forudsætning af, at aktieselskabet udelukkende varetager opgaver, som kommunerne selv kunne udføre, herunder at selskabet ikke har et erhvervsøkonomisk formål, og at lovgivningen ikke er til hinder for, at opgaven udføres uden for det kommunale system.

Hvis et aktieselskab reklamerer på en måde, som i øvrigt ville være i overensstemmelse med reklameloven, må det antages, at kommunen lovligt kan deltage i det pågældende aktieselskab, forudsat at det i øvrigt varetager opgaver, som kommunen selv kunne udføre. Det må gælde såvel aktieselskaber, som kommuner deltager i med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne, som aktieselskaber, hvor den skrevne lovgivning er hjemmelsgrundlaget for kommunens deltagelse. Der kan dog for så vidt angår sidstnævnte være regler, som begrænser selskabets adgang til reklamering. Ved stillingtagen til sådanne selskabers adgang til at reklamere, herunder på en måde, som i øvrigt ville være i overensstemmelse med reklameloven, bør det undersøges, om den pågældende lovgivning på området indeholder begrænsninger i selskabets adgang til at reklamere.

Jeg har vejledt [redacted] i overensstemmelse med ovenstående.

Der er ikke herved taget stilling til spørgsmålet om, i hvilket omfang det er en forudsætning for kommunal deltagelse i et aktieselskab, at selskabet overholder andre regler, som gælder for kommunen, for eksempel forbuddet mod magtfordrejning.